

já ho znal - -country

C F C F

1. Byl to nekonečnej den, kdy se z letních barev jen

Emi F C

ven oknem šedý všechno zdálo,

Dmi G F C

u krajnice postával, zbytečně by nemával

Dmi F G

rukou pár že je moc málo

2. Ve dvou potom na zádech, šmír a rány na kloubech,

ten jeho vůz my spravili až k ránu,

proč bych čekal za to vděk, usmál jsem se a pak řek':

doma nečekej slavobránu.

Dmi G F C

R: Já ho znal, vždycky stál na stejným fleku,

F C Dmi G

my měli stejnou štreku i cíle pro náklad,

Dmi G F C

záda hřál mu, když spal, motor přes deku,

F C Dmi G

svou asfaltovou řeku si chvíli nechal zdát.

3. Tahal pětadvacet tun, z proudů šesti jako strun

dva krajní vybíral si tóny,

nebyl na kámoše čas, míjeli se jen o vlas,

světlem se zdraví kamióny.

R:

4. Když pak nemoh' jet už dál a co chvíli usínal

a v polospánku přejížděl i čáru,
proč se honit jako chrt, jó, tak dát si kafe hlt,
brzda, a sáhnul po cigáru.

R: